

[LT]

Hiperrealistinė RODION PETROV socio kritika

Rodion Petrov kūryba reprezentuoja mūsų šalyje ne itin aktyviai eksploatuojamą hiperrealistinę (dar vadinamą superrealistinę, fotorealistinę) tapybos kryptį. Tarp paminėtinų autorių Algimantas Švėgžda, gal kiek Žygimantas Augustinas, dar keli. Šių autorių darbuose mėgaujamosi plastine meistryste ir objektų (subjektų) atvaizdo realumo įtaigumu.

Tačiau R. Petrov daugiau seka pasaulio kūrėjų pramintais takais, ir kaip ir įprastą krypties atstovams, savo kūrybos siužetams pasitelkia masinių informavimo priemonių – fotografijos, komercinės reklamos, televizijos ir pan. – kuriamą pasaulį, pagal kurį kurią savąjį, bet jau „perpasakotą“, realiai neegzistuojantį.

Iš tiesų, kurdami įtikinamą iliuzinę tikrovę, hiperrealistai kvestionuoja realybės ir dirbtinio pasaulio pusiausvyros klausimą. Taip tikrovė jų darbuose tiesiog eliminuojama, arba anot Jean Baudrillard, simuliuojama tai, kas niekad realybėje neegzistavo. Tikslas – sukresti (šokiruoti) žiūrovą, sukelti jam nuostabą ar nepasitikėjimą regimu atvaizdu. Juk prieš akis – ne fotografija, bet tradicinė aliejaus ant drobės technika. Sustabdyta laike judesio akimirka leidžia suabejoti juslėmis, ir tik išdidintas kūrinio mastelis nurodo į vizualinę saviapgaulę.

Šis iliuzionistinio pobūdžio žaidimas su žiūrovu ir yra R. Petrov kūrybos esmė, kadangi menininkas tiki, jog jei kūrinyje nėra idėjos, tikslus fotografinis atvaizdo atkartojimas paprasčiausiai žudo menininko individualumą. Šia prasme, R. Petrovui artimos konceptualizmo – meno kūrinio idėją iškeliančiam aukščiau plastinės raiškos – vetybės.

Tai liudija ir tokios kompozicijos kaip „Tik geriausi linkėjimai“. Dviprasmiškas minties „portretas“ kviečia žiūrovą surasti teisingą atsakymą. Šiandieninė ekraninė kultūra, kurioje mąstymas yra savaiminė reakcija į vaizdą arba, anot menotyrininkės Odetos Žukauskienės, matymas atstoja suvokimą¹, yra puiki niša netiesioginei menininko ir žiūrovo diskusijai. Menininkas meta kauliuką, o žiūrovas turi pratęsti žaidimą, pastumdamas figūrėlę į reikiamą percepcijos laukelį.

Teigdamas, jog šiuolaikinis menas dažnai pernelyg rimtas, autorius neretai pasitelkia ironiją, pašiepdamas šiuolaikinės visuomenės ir aplinkos herojus ar „šventoves“. Tačiau neatsipalaiduokite! Iš pirmo žvilgsnio šmaikštus meno kūrinio paviršius, slepia aktualų kontekstą, kurį „perskaičius“ atkoduojama giluminė kūrinio idėja.

Dažnai darbuose dominuoja objektas / subjektas (kaip pavyzdžiui, *McDonald'o* klounas, plastikiniai aliejaus ir alyvų buteliai, šiukšlių maišai, teptukas-liežuvis ir t.t.). Jį supančios aplinkos nėra – daiktai ar figūros talpinami tiesiog balto fono lauke. Papildoma informacija apie vietą ir laiką nereikalinga. Būtinąsias įžvalgas diktuoja pats vaizduojamas objektas.

Šią patirčių samplaiką galime stebėti ir šioje parodoje, kur pristatomi savo prigimtimi pakankamai skirtingi darbai – nuo hiperrealistinės socio kritikos (greito maisto tinklui „McDonald's“ skirta serija (darbai „Šiukšlių maišai“, „Visiškai naujas“, „Rebranding. WC Public“ ir kt.) arba kompozicija „Aliejus ant drobės“ ir kt.) iki tapybos priemonėmis liucijos autoportretas“) ar Lietuvos meno aktualijų („Visuomenės nuomonė“). Visi jie vienaip ar kitaip bando kalbėti apie etiketės („brand'o“) reiškinio įsigalėjimą mūsų visuomenėje. Tokiu būdu menininkas reikšmingai atliepia postmodernios kultūros esmę – meninių priemonių pagalba tiesiogiai reaguoti į aplinkos reiškinius, pašiepti vartotojiškos visuomenės įpročius arba nūdienai adaptuoti senąsias tiesas (kaip pavyzdžiui, diptikas pagal Edouard Manet ir Kuzma Petrov-Vodkin arba Mark Rothko dvasia ataidinti rausva drobė „Seroburomalinovaja“).

[EN]

Rodion Petrov's hyperrealist social critique

The work of Rodion Petrov represents the hyperrealist (also known as superrealist and photorealist) stream of painting, which is not really well-developed in Lithuania. Among those the noteworthy authors associated with this stream are Algimantas Švėgžda, to some extent Žygimantas Augustinas, and several others. These authors' works thrive on plastic mastery and convincing realism of the objects' (subjects') depiction.

Yet Rodion Petrov prefers to follow in the footsteps of the global luminaries, and employs the familiar technique popularised by the representatives of this stream, looking for subject matter for his works in the world constructed by the mass media – photography, commercials, television, etc., – using the latter as a basis for creating his own, “retold” world that does not exist in reality.

Indeed, by creating a convincing illusory reality, the hyperrealists question the line between reality and the artificial world. In this way, their works simply eliminate reality altogether, or, to quote Jean Baudrillard, simulate something that never existed. They do it with the aim of shocking the viewer and provoking amazement or distrust of the visible image. After all, what the viewer encounters is not photography, but rather the traditional oil on canvas technique. The instant of motion suspended in time leads one to doubt his senses, and it is only the close-up view of the work's surface that reveals the visual self-deception.

This illusionist game that involves the viewer is the essence of Rodion Petrov's work, because the artist is convinced that precise photographic duplication of the image simply destroys the artist's individuality if the work has no underlying idea. In this sense, Petrov embraces the values of conceptualist art, which holds the idea of a work of art in higher regard than plastic expression. Compositions like *Only Best Wishes* make it obvious. The ambiguous “portrait” of an idea encourages the viewer to find the right answer. Today's screen-based culture, in which thinking takes the form of spontaneous reaction to the image, or, according to the art critic Odeta Žukauskienė, seeing replaces thinking¹, is a perfect niche for an indirect discussion between the artist and the viewer. The artist throws the dice, and the viewer must continue the game by pushing the figure to the right field of perception.

Arguing that contemporary art is often overly serious, the author frequently employs irony to ridicule the heroes or “shrines” of contemporary society. Don't be too quick to relax, though! The seemingly humorous surface of the art work conceals a relevant context, reading into which decodes the deeper idea of the work.

Petrov's works often prominently feature objects or subjects (e.g. the McDonalds clown, plastic oil bottles, garbage bags, palette knife, etc.). There is no surrounding environment – the objects or figures are simply placed against a white background field. Additional time and place information is unnecessary. The depicted object itself dictates the desirable insights.

We can also see this admixture of experiences in this exhibition, which presents works of fairly different nature – from hyperrealist social critique (the series dedicated to the McDonalds fast food chain – the works *Garbage Bags*, *Brand New*, *Rebranding*, *WC Public*, etc., the piece *Oil on Canvas*, and so on) to segments of the virtual world depicted using the means of painting (*Low-Resolution Self-Portrait*) or visualisations of Lithuania's current affairs (*Public Opinion*). All of these works seek to speak, in one way or another, about the entrenchment of the phenomenon of the brand in our society. Thus, the artist suggestively reflects the essence of postmodern culture – the use of artistic means to directly react to the surrounding phenomena, mock the consumer society's habits, or adapt the old truths to today's reality (like, for instance, in his diptych after

¹ Žukauskienė, O. “Žiūros antropologija: apie kasdienybę ir ekranų kultūrą”, *Logos* No. 63, 2010 April-June, p. 167.

Edouard Manet and Kuzma Petrov-Vodkin, or the crimson piece *Seroburomalinovaya*, which echoes the spirit of Mark Rothko).

Goda Giedraitė
Art critic

Rodion Petrov has earned the opportunity to present his debut exhibition titled Rebranding in one of the largest art centres in Lithuania and to publish a catalogue of works by winning the Young Artist Contest held by Klaipėda Culture Communication Centre.

Rodion Petrov

B. 1985 03 11

Website: www.rodionpetrov.com

Išsilavinimas: Vilniaus Dailės Akademijos Klaipėdos Vizualiojo dizaino katedrą (magistro laipsnis)

Exhibitions:

2006

Poland, Stalowa Wola

The regional museum in Stalowa Wola. Self-portrait exhibition
Group exhibition

2009

Russia, Moscow

Russian Art Week

Group exhibition

2009

Spain, Madrid.

“Fundación de las artes y los artistas” en el museo Thyssen Bornemisza
Selected work

2010

Poland, Stalowa Wola

The regional museum in Stalowa Wola. Self-portrait retrospective exhibition
Group exhibition

2010

Spain, Zaragoza

"Artelibre - arte y libertad V "

Publication participant

2011

Lithuania, Klaipeda

JCE Biennial 2011/2013

Klaipeda culture communication centre, Exhibition hall

Group exhibition

2012

Lithuania, Klaipeda

Solo exhibition (Rebranding)

Klaipeda culture communication centre, Exhibition hall

Solo exhibition

